

Patchwork India – A fakír, aki egy IKEA szekrényben ragadt

Molnár Kata Orsolya

Ahogy a bollywoodi filmek egzotikus helyként jelenítik meg Svájcot, sokszor olyan kifordult India-képet tárnak elénk a nyugati rendezők. Ken Scott most Európába hozta Indiát egy szeleburdi, vidám történeten keresztül – *A fakír, aki egy IKEA szekrényben ragadt* (*The Extraordinary Journey of the Fakir*) ismerős közhelyekkel mesél nagyon is komoly témákról.

A kanadai forgatókönyvíró-rendező, Ken Scott kapott már tőlem hideget-meleget a zseniális *Starbuck* és a szintén általa dirigált amerikai remake-je, az *Elpuskázva* kapcsán. Havasmezői kolléga dicsérte az Üzlet bármi áron mélyebb rétegeit – bízom benne, hogy legújabb vígjátéka, *A fakír, aki egy IKEA szekrényben ragadt* sem nélkülözi majd a többletmondanivalót. Reményeim meghallgattattak: **Scott ismét tudott többet adni az elvárhatónál, és kanadaiként képes volt Európa egyik legégetőbb problémájára, a migránskérdésre szellemesen reflektálni.**

A ritka kreatív magyar cím érdeme sajnos megint nem a forgalmazóé: Romain Puértolas 2014-es, hazánkban azonos címen megjelent regénye szolgált a film alapjául. A történet szerint Ajatashatru Oghash Rathod (Dhanush) piti szélhámos, aki „fakírként” veri át az embereket Bombay utcáin. Amikor anyja meghal, szeretné teljesíteni utolsó kívánságát, és elvinni őt Párizsba, ahonnan apja is származik. A francia fővárosban első útja kedvenc bútorboltjába, az IKEA-ba vezet, ahol megismerkedik a csodás Marie-vel (Erin Moriarty), akivel randit beszél meg másnapra az Eiffel-torony tetejére. Arra azonban nem számít, **hogy a pénz híján egy IKEA szekrényben töltött éjszaka reggelén Angliában ébred. És ez még csak az első lépés egy országokon átívelő kalandban, melynek végén nemcsak a szerelmet találja meg, de önmagát is.**

A történetet maga a könyv szerzője adaptálta a rendező, a *Farkasok birodalmát* és a *Tajtékos napokat* is jegyző Luc Bossi, valamint a *Napsütötte Toszkána* producere, Jon Goldman segítségével. **A csapatmunka meghozta eredményét: színes, vidám, igazi feel-good movie született, melyben a hol üdítő, hol vicces, hol romantikus, sokszor a giccs határán egyensúlyozó pillanatok közé az írócsapat**

komolyabb témákat is csempészett. Szó esik a művészet természetéről, az igazi hivatás mibenlétéről,

de a legfontosabb mégiscsak a migráció kérdésével való találkozás, melyben az önmagát turistának valló hősnek Európa és Észak-Afrikában tett utazásai során része van.

A hazájukat a háború és az éhezés elől menekülve vagy csak a jobb élet reményében elhagyó tömegek hirtelen arcot kapnak, mindenkinek lesz egy története, ami közül egyet is megértetve a nézővel *A fakír, aki egy IKEA szekrényben ragadt szerethető formában* érzékenyít.

Ahogy a történet is átível országokon és nemzeteken, a produkció **is igazi globális alkotás lett.** A főszerepet a hazájában rendezőként, színészként, producerként és énekesként egyaránt elismert indiai sztár, Dhanush alakítja, aki először szerepel nemzetközi koprodukcióban. Partnerei *A némafilm*es Oscar-díjra jelölt argentin sztárja, Bérénice Bejo, a *Captain Fantastic*ből ismerős amerikai Erin Moriarty és a *Phillips kapitányban* nyújtott alakításáért szintén Oscar-díjra jelölt Barkhad Abdi.

Ahogy látszik, igazi patchwork ez a film: sok-sok téma, globális stáb – és igencsak ismerős elemek.

Aki látott már bollywoodi vagy kollywoodi (tamil nyelvű indiai) filmet, tudja, India nem éppen visszafogottságáról híres. Ezt a túlárado fűszerességet egyaránt megtaláljuk Danny Boyle *Gettómilliomosában*, John Madden *Keleti nyugalom* – *Marigold Hotel*-filmjeiben, de ott lebeg Ang Lee *Pi élete* és Garth Davis *Oroszlánja* fölött is – és természetesen ez a nyugatias India-kép jelen van *A fakír, aki egy IKEA szekrényben ragadt* minden pillanatában is.

De nemcsak a hangulat lehet ismerős – mind a történetmesélés módja, mind a romantikus fordulatok, mind a váratlannak ható zenés betétek olyanok, melyeket ezek a filmek így vagy úgy, de már használtak. Kicsit sokat akart ez a szarka – de ha nem kérjük számon a filmen a mélységet, tulajdonképpen el is bírja a farka. **Mert a célt, amit feltehetően Ken Scott maga elé tűzött, a szórakoztatást, teljesíteni tudja.** Így hát nincs is feltétlenül baj a sok újrahasznosított jósággal: olyan ez, mint a mango lassi – ismerős az íze, mégis jól esik.